

konsekvent; det vilde ganske vist ikke være blevet væsentlig bedre, hvis man i Aar ikke havde opført disse Statsvirksomheders Overskud saa meget større, end de er opførte paa Finansloven, det vilde ikke have hjulpet, thi som den højtærede Finansminister selv har gjort opmærksom paa, røres der dog alligevel hverken ved de direkte eller de indirekte Skatter. Jeg skal nu slet ikke indvende noget imod, at man ikke gør det, men naar man i det hele taget ønsker, at Tillægsbevillingsloven ikke skal kunne give nogen Vejledning om, hvorledes Statsregnskabet vil komme til at se ud, kan man følge den Vej. Forholdet illustreres bedst ved et Eksempel, som den højtærede Finansminister netop lægger til Rette for mig: Statsbanernes Indtægtsbudget er forøget med $3\frac{3}{4}$ Mill. Kr. paa dette Tillægsbevillingslovsforslag, men den Forøgelse af de indirekte Skatter, der, som den højtærede Minister udtalte, han vidste, og som vi ogsaa ved af officielle Tal, er fremkommet med et lige saa stort Beløb i Aarets Løb, findes ikke paa dette Tillægsbevillingslovsforslag. Jeg synes, det vilde være bedre, om man fastslog det Princip, at lade hele Finanslovens Indtægtsside, for saa vidt den beror paa Indtægtslove og ikke paa tilfældige Indtægter i Aarets Løb, som der naturligvis skal Indtægtsbevilling for, urørt ved Tillægsbevillingsloven, hvis man ikke vil gaa den Vej at foretage en Revision af Budgettets Indtægtsside helt igennem ved Bevillinger paa Tillægsbevillingslovsforslaget. Der kan anføres Grunde for at gaa den ene Vej, og der kan anføres Grunde — jeg kender ogsaa Ministerens Grunde — til at gaa den anden Vej, men jeg kan ikke øjne nogen som helst Rimelighed i den Fremgangsmaade, der følges ved Tillægsbevillingsloven, at forandre Budgettets Indtægtsside paa enkelte Steder, men lade den urørt for de øvrige Punkters Vedkommende.

Som Forslaget foreligger — og det er derfor, jeg nævner dette —, kan den Beregning, der er opstillet som „Indledning“, slet ikke siges at have nogen Betydning, navnlig ikke nogen vejledende Betydning, og den giver derfor ikke Adgang til nogen som helst Udtalelse om Statens øjeblikkelige finansielle Forhold. Naar Statsregnskabet kommer, vil alle Tallene med Undtagelse af de faa, jeg nævnede, være erstattede af ganske andre Tal end dem, der ligger til Grund for denne Beregning.

Hvad Nybevillingerne paa Lovforslaget angaar, er disse efter udførlige Behandlin-

ger i det andet Ting enstemmigt blevet vedtaget der, og jeg er sikker paa, at den højtærede Finansminister har Ret i, at de ikke giver Anledning til Kritik eller Indvendinger — jeg har ikke kunnet se det og mine Partifæller heller ikke, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa dem.

Der er dog en enkelt Bevilling, jeg vil henlede Opmærksomheden paa, det er en Forøgelse med 10,000 Kr. af en Bevilling, som staar der fra i Fjor, til en Kommission til Undersøgelse af Erstatningskrav fra de Lodsejere og Ejendomsbesiddere, som har lidt Skade ved Stormfloden, ved Gennembrudet ved Hvide Sande; man har nemlig set sig foranlediget til at nedsette en kongelig Kommission, som skal undersøge alle de Erstatningskrav, som indkommer fra de paagældende Ejendomsbesiddere. I Fjor blev der bevilget 78,000 Kr. for at kunne yde Erstatning, hvilket var det Beløb, man den Gang mente, der kunde blive Tale om, men de fleste af disse Penge er endnu ikke komne til Udbetaling og overføres her paa Tillægsbevillingslovsforslaget med 76,500 Kr., de søges altsaa genbevilget, men desuden søges Bevillingen forhøjet med 10,000 Kr. i Anledning af, at der i Andragender til Rigsdagen er fremkommet en Mængde Krav, eller hvad man skal kalde det — jeg tror ikke, Regeringen ved, om man skal kalde det Krav eller Andragender, jeg kender ikke den retslige Side af Sagen, den synes ikke at være ganske klar. Jeg vil gaa ud fra, at det her drejer sig om Understøttelser, uagtet man bruger Ordet „Erstatning“ i Lovforslaget, og disse Krav synes meget talrige og vokser imod Forventning, uagtet man skulde tro, at de maatte være fremkommet paa et tidligere Tidspunkt. Det er det, som har bevirket, at jeg ønskede at sige et Par Ord om denne Sag.

Der er altsaa nu foreslaaet 88,000 Kr. til dette Formaal, og jeg antager, at det er Kommissionen, som vil komme til at koste de 10,000 Kr. eller i alt Fald, at Kommissionsudgifterne er indbefattede deri, men vi ved ikke noget om, hvor store Erstatningerne vil blive. Hvad vi derimod ser af denne Tillægsbevillingslov, er de 900,000 Kr. til Foretagendet i Henhold til Lov af 9. Juni i Fjor, den Lov, som gaar ud paa at anstille Forsøg paa en delvis Lukning af Løbet ved Hvide Sande og Afdæmning af Nymindestrømmen. I 1908 —09 kostede det godt 100,000 Kr. at grave Tangen igennem, og nu koster det altsaa